

HET PLAATSEN VAN EENE KIOSK OP DEN PERRÉ VAN ALBERTUS

Fanfares zijn nog niet uit het toeristisch straatbeeld verdwenen. Bepaalde badplaatsen zien graag de getooide Cecilia-vaandels op hun zeedijk defileren. Wie er achter aan loopt, is een dagje aan zee en spijs de horecakas. Ze komen niet meer met de "trains de plaisir", maar buschauffeurs verwijlen graag met hun gasten vóór de vele friettentjes. Ondermeer te Mariakerke waar het feestcomité en Toerisme opgezet zijn met die muzikale lui.

Ik ontmoette een Mariakerkenaar die met heimwee terugdacht aan de kiosk. Hij vertelde me over de Quitman, de Kursaal, de Columbia... maar wist niets over de bouw van een kiosk. Dit moet lang geleden zijn, zuchtte hij onwetend. Ik zei hem dat het antwoord in een Plate-nummer zou verschijnen (en hij voortaan dit tijdschrift moest lezen!).

Op 17 maart 1897 schreef burgemeester PASSCHIJN en zijn schepencollege volgende brief aan hoofdingenieur van Bruggen en Wegen DE MEY. Ik geef hem integraal weer omdat hij de geest van zijn tijd ademt, niet alleen qua taal en stijl.

"...Wij nemen de eerbiedige vrijheid ons tot U te wenden teneinde U de volgende zaak voor te dragen. Het gemeentebestuur heeft voor de muziekmaatschappij "Gemeentefanfare" een verplaatsbare kiosk doen maken, welke hoofdzakelijk geschikt is om gedurende het zomergetijde concerten te geven ten einde de vreemde bezoeker naar onze jonge badplaats te lokken.

Deze concerten zullen zeer dikwijls op den zeedijk gegeven worden daar deze plaats als de bestgeschikte daartoe voorkomt.

Bij deze brief verzoeken wij U de kiosk op den zeedijk te mogen plaatsen op het gehucht Albertus daar waar volgens het ontwikkelingsplan de ramp zal aangelegd worden, recht over de villa "Beau Séjour". Deze plaats is daartoe zeer wel geschikt, terwijl de zeedijk aldaar zeer breed is en de kiosk buiten het alignement van den elektrijken lijn zal kunnen geplaatst worden. Ook verzoeken wij U desnoods de noodige metselwerken te mogen verrichten om de verlengsels der Kiosk stevig in de grond vast te zetten. Wij durven hopen dat het U gelieven zal....".

Zoals te verwachten was, hapte de Staat niet onmiddellijk toe. De gronden waren staats, de helling (la rampe) was in project, keramieken tegeltjes moesten op de dijk aangelegd worden, het zicht van uit de villagevels moest gerespecteerd worden, enz.

Op 10 april 1897 kreeg Mariakerke de schriftelijke toelating, al behield Openbare Werken zich het recht de kiosk af te breken voor om het even welke reden.

Ivan VAN HYFTE

EEN BOEKWERKJE OVER HET NAMAKEN VAN EEN FRANSE MAQUETTE VAN MAASTRICHT

Het mag thans als voldoende bekend beschouwd worden, dat Daniël FARASYN een zeer voortreffelijk, diepgaand artikel over het Oostende van de eerste helft van de achttiende eeuw tot stand bracht en dit juweeltje mocht laten verschijnen in het prestigieuze boek "Belgische steden in reliëf. Plannen opgenomen door Franse militaire ingenieurs, 17de - 19de eeuw" (Brussel, "Pro Civitate", 1965. 4°, 357 blz. met talrijke illustraties). Hij gaf als het

ware een omschrijvende opsomming van wat het reliëfplan van Oostende, dat in het "Hôtel des Invalides" te Parijs berust, omvat. Ter verduidelijking citeren wij heel even D. FARASYN : "(...) Het is een echte relikwie, die beter dan welk plan of kaart ook, een suggestief beeld ophangt van het uitzicht van stad en omgeving in de eerste helft van de achttiende eeuw en daarom voor de historische geografie van uitzonderlijke waarde is. (...)".

Laten wij voor ogen houden, dat er door de Fransen ook nog andere maquettes over diverse steden vervaardigd werden. Onder meer over de stad Maastricht, thans hoofdplaats van Nederlands-Limburg. Daar werd in de afgelopen jaren een kopie-maquette gemaakt van deze stad, zoals zij er uitzag in het midden van de achttiende eeuw. De originele maquette bevindt zich te Parijs; de kopie-maquette kwam tot stand op initiatief en dankzij de inspanningen van de "Stichting Maquette Maastricht" en staat thans opgesteld in het Bonnefantemuseum te Maastricht.

Het bouwen en doel destijds van maquettes van steden, nadat deze door de Fransen waren veroverd, de wederwaardigheden rond het tentoonstellen van de originele maquette bleken een zo interessant relaas te vormen, dat de "Stichting Maquette Maastricht" daarover een boekwerkje heeft uitgegeven. De auteur is de vicevoorzitter van de Stichting, dr. mr. H. WOUTERS, oud-stadsarchivaris van Maastricht.

Titel van het aangekondigd werkje : "De maquette van Maastricht en haar dubbelganger". Volgens de ons toegereikte gegevens is het een boeiend geschreven en aantrekkelijk uitgevoerd boek, dat is verlucht met vele foto's in zwart/wit en vierkleuren.

Wat beoogt men met deze publikatie ? Het werkje wil niet alleen een bijdrage leveren aan de recente geschiedschrijving van de stad Maastricht. De opbrengst ervan komt mede ten goede aan de gemaakte kosten, die het kopiëren van de maquette met zich meebracht.

Hoe en bij wie eventueel aanschaffen ? Het boekje zelf kost slechts 10 gulden en inclusief de verzendkosten 12,80 gulden per exemplaar. Te bestellen en te bekomen bij het sekretariaat van het "Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap" (Société et Archéologique dans le Limbourg, opgericht in 1863), Postbus 83, NL-6200 AB Maastricht (Nederland).

Emiel SMISSAERT

Bron : aankondigingsblad bijgevoegd bij het tijdschrift voor Limburgse geschiedenis en oudheidkunde, "De Maasgouw" (uitgave van het "Limburgs Geschied- en Oudheidkundig Genootschap"), jaargang 102, 1983, nr. 2.

#

OOSTENDE IN 1791. UITTREKSEL UIT RUDEMAERE'S
"Journal d'un prêtre parisien (1788-1792).
Voyage en Belgique en 1791"

...Arrivé aux écluses à 10 h 1/2 rembarqué dans un batelet jusqu'au port d'Ostende. Ces écluses retiennent l'eau du canal de Bruges à la hauteur de 18 pieds au-dessus du niveau de la mer. Descendu à l'auberge de la "Cour Impériale" bonne auberge, bien propre. Ostende est une petite ville fortifiée assez jolie avec un bassin